

— Лажата, продължавалъ Налитаевъ, е най пизкото, подлото, тя е, тя

— Най цесобходимото зло, прибавилъ хладнокръвно Чпжовъ.

— Истена, Божественна истена, извикалъ въсхитено Налитаевъ, тя е най благородната и какво още повече?

— Вървамъ, вървамъ, по само по принципъ (начало); за това никой не ще откаже. Пристави си само, че тази истена ако бѣше обладала пашата Москва на единъ само день?

— Какво щеше да стане отъ това?

— Тогава натоварила се би ти (Москва) въ този краткъ срокъ, съ такива пакости, щото е трудно даже и да си пристава.

— Това е смутително.

— Разумева се, че истената би смутила цѣлия свѣтъ. Разрушението на Иерусалимъ, паданieto на Римъ, всичкитѣ ужаси на Француската революция—всичко това би било нищо, въ сравнение съ тѣзи ужасни приврати, които можеха да произлѣзатъ вслѣствие на това: ако хората се бѣха наговорили да говорятъ право само единъ день и ния нчистени бѣхми се повърнали въ врѣмената на направанieto на свѣта.

— Не, азъ немога да си допуcтна такава мисълъ, че сми биле така пизки и до толкова развалени.

— Какво? даже и на часъ неможехми да притърпимъ свѣтата истина!